

Biblisk allmänbildning inför söndag 26 april, 2020 Årgång 3
TREDJE SÖNDAGEN I PÅSKTIDEN - Den gode herden

Jesus ”går omkring” i Jerusalems tempel. Min första tanke: Uppenbarligen utan något syfte. Men, jag tvivlar på att han bara strövade omkring. Det finns en mening i varje stund av Jesu liv.

Har vi någon aning – egentligen? Nu reflekterar jag över våra livs alla tillfälligheter. Stora – verkligt stora – händelser som bara helt plötsligt inträffar.

Berlinmurens oväntade öppnande den 9/11 1989.

Nyårsdagen 2020, hade vi kanske tagit del av rykten om någon ny influensa i Kina.

I mars – som en jättelik tsunami – sköljer stängda arbetsplatser och myndighetsbeslutet om social isolering över oss.

När du och jag var små, då hade vi inte den vuxna människans förmåga, att planera våra liv. När vi är vuxna tror vi, att vi kan planera vår morgondag. Vi planerar, bestämmer tidpunkter för möten konferenser och semestrar.

Det oväntade bara inträffar. Oavsett det är en god eller ond händelse. Det oväntade ber inte om lov.

Bibeln berättar att ”någon” har detaljplanerat våra liv. Förberett alla händelser, som möter oss. Inför mötet av dessa händelser har vi fått en fri vilja.

Vi gör val som tilltalar vårt ego. Mindre ofta val, där vi struntar i vårt ego. Mänsklighetens första val, kan vi läsa om i bibelns första bok. Där valde vi att strunta i Guds plan.

Vi hade inte förstånd, att fullt ut förstå konsekvensen. Den ende som borde förstått, var den Onde själv, som klätt sig i ormens skepnad.

Inget ändrar Guds plan. Hans plan ligger fast. Planen som är upprättad. För var och en av oss. Gäller oss i nutid. Precis nu. Inte i går. Inte i morgon. Det är alltid i nuet, som vi väljer, att följa avsikten med våra liv. Eller avstår avsikten. Vi väljer gott eller ont. Så här står det:

Ef 2: 10 Vi är hans verk, (hans=alltså Guds verk) skapade genom Kristus Jesus till att göra de goda gärningar som Gud från början har bestämt oss till.

I orden vi läste nyss, finns också meningen med våra liv:

... skapade genom Kristus Jesus till att göra de goda gärningar som Gud från början har bestämt oss till.

Ofta tränger sig vårt ego främst i våra val. Vi ser konsekvensen efteråt. Vi ångrar vårt val. Vi kan inte backa och göra om. Livet är ett ständigt "nu".

På samma sätt kan vi välja att tro på bibelns innehåll. Eller avfärda.

Det ligger en känsla av "barnslighet" i att vara någons "får".

Hos barnet finns tillit. För mej som vuxen är "tro" fortfarande tillit: Jag lutar på att Jesus är en verklighet. Att han tog evighetskonsekvensen av mina felaktiga val. Att han är uppstånden och Guds son. Att Jesus har fullständig makt över mitt liv och min död. Konsekvenser av bibelns ord.

Som vuxen får man ofta strida för sin tro. För att behålla sin tillit.

I dagens tidsanda, har en ny form av "religion", vuxit fram: Att endast tro på det som vetenskapen kommit fram till. Kanske den religionen uppstod, när vi dyrkat upp människans dna-kod?

Tidsandan menar att Darwin – i sin redogörelse för arternas uppkomst – raderade bibelns skapelseberättelse. Problemet för "Tidsandan" är att 1:a Mosebok sedan tusental år förkunnat exakt det Darwin kom fram till:

1 Mos 1:24 Gud sade: "Jorden skall frambringa olika arter av levande varelser: boskap, kräddjur och vilda djur av olika arter." Och det blev så.

Om vi kastar om ordningsföljden i dagens evangelietext får vi ett tydligt uttalande av Guds son:

Första omkastade meningen: *Gärningarna som jag gör i min faders namn vittnar om mig. 26 Men ni tror inte, därför att ni inte hör till mina får.*

Andra meningen: "Hur länge skall du hålla oss i ovisshet? Om du är Messias, så säg det öppet." 25 Jesus svarade: "Jag har sagt er det, men ni tror det inte."

Att välja att tillhöra skaran av Jesu "får", är centralt i dagens text. Vill jag inte vara lärjunge, då vill jag inte heller ta till mig, vem Jesus är. Så var det med judarna. De ville inte. De judiska ledarna visste om Jesu under. Undren Jesus gjorde, var skälet till att judarnas ledare korsfäste honom!

Inför varje dag har vi valet: Vill jag, eller vill jag inte, vara Jesu lärjunge? Genom bibelns ord har vi alla fått uppdraget att vara lärjungar:

Matt 28:18 Då gick Jesus fram till dem (lärjungarna) och talade till dem: "Åt mig har getts all makt i himlen och på jorden. 19 Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar: döp dem i Faderns och Sonens och den heliga Andens namn 20 och lär dem att hålla alla de bud jag har gett er. Och jag är med er alla dagar till tidens slut."

Jesu löften, att vara med oss lärjungar, gäller alla tidsåldrars olika skiften. Även 1900-talet med sina två världskrig, flera pandemier och börskrascher. Även 2000-talet innefattas i Guds sons löfte om närvaro i ditt och mitt liv.

Guds sons löfte, sträcker sig bortom vår tidsålder. Löftet, som innebär ett ständigt nu. Vi har vår fria vilja. Att ta till oss löftet – eller avstå.

Jesu löften kan vi ta till oss, i kommande söndags evangelietext:

Joh 10:22 Nu inföll tempelinvigningsfesten i Jerusalem. Det var vinter, 23 och Jesus gick omkring i Salomos pelarhall i templet. 24 Då omringade judarna honom och sade: "Hur länge skall du hålla oss i ovisshet? Om du är Messias, så säg det öppet." 25 Jesus svarade: "Jag har sagt er det, men ni tror det inte. Gärningarna som jag gör i min faders namn vittnar om mig. 26 Men ni tror inte, därför att ni inte hör till mina får. 27 Mina får lyssnar till min röst, och jag känner dem, och de följer mig. 28 Jag ger dem evigt liv, och de skall aldrig någonsin gå under, och ingen skall rycka dem ur min hand. 29 Vad min fader har gett mig är större än allt annat, och ingen kan rycka det ur min faders hand. 30 Jag och Fadern är ett."